

Onderwerp: ADV, pauze
Artikel 20 en 29 van de CAO 2005 – 2007

Omschrijving geschil

Partijen verschillen van mening over de toepassing van artikel 20 en 29 van de cao.

De werknemer is van mening dat hij recht heeft op volledige loondoorbetaling van zijn pauze, aangezien hij als enige op het object aanwezig is en hij het object niet mag verlaten. Met betrekking tot ADV is de werknemer van mening dat als hij in een periode van 4 weken geen 160 uur werkt voor de werkgever, deze niet zondermeer door de werkgever aangevuld kunnen worden met ADV en deze van het saldo afgeschreven moeten worden.

De werkgever is van mening dat de werknemer in de gelegenheid is pauzes te nemen, hetgeen hij ook doet, maar dat de werknemer wel bereikbaar en beschikbaar moet zijn tijdens de pauze. Aangezien de pauzes genomen worden, mogen deze ook worden ingehouden. Met betrekking tot ADV is de werkgever van mening dat zij ADV niet gebruiken als aanvullend, maar dat de ADV wordt toegekend, hetgeen resulteert in een kortere werkdag en dus meer vrije tijd.

Uitspraak (29 mei 2006)

ADV-dag wordt in de cao gedefinieerd als een toegekende en betaalde vrije dag. Op grond van artikel 20 van de cao stelt de werkgever de ADV-dagen vast, neemt de ADV-dagen op in het rooster en deelt dit mee aan de werknemer. ADV dient in hele dagen te worden toegekend en kan niet gebruikt worden voor het aanvullen van een niet volledig gewerkte periode.

De Sociale Commissie stelt de werknemer op dit punt in het gelijk en is met hem van oordeel dat het niet is toegestaan eventueel te weinig gewerkte uren in een periode aan te vullen met ADV-uren.

Met betrekking tot de pauze overweegt de Sociale Commissie als volgt.

Van belang is of de werknemer in de pauze vrijelijk over zijn tijd kan beschikken. De commissie is van oordeel dat de werknemer pauze heeft en dat hij daarvan ook gebruik maakt, maar dat hij wel bereikbaar en beschikbaar moet zijn ingeval van calamiteiten. Artikel 30 van de cao bepaalt dat er alsdan sprake is van consignatie. Onder consignatie wordt namelijk verstaan de verplichting van de werknemer om tijdens een pauze bereikbaar en beschikbaar te zijn om, in geval van onvoorziene omstandigheden, op oproep de bedongen arbeid te verrichten. De werknemer heeft in casu recht op de consignatievergoeding zoals bepaald in artikel 52 van de CAO. De werknemer wordt op dit punt in het ongelijk gesteld.